

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3497/2019
14.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Зоране Делибашић, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милка Филиповић Љубић адвокат из ..., против тужених ББ, чији је пуномоћник Весна Станимировић адвокат из ... и ВВ, чији је пуномоћник Борислав Богдановић адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизијама тужених изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 183/19 од 13.05.2019. године, у седници већа одржаној 14.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебним ревизијама тужених изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 183/19 од 13.05.2019. године.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије тужених изјављене против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 183/19 од 13.05.2019. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужених за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П1 175/2018 од 29.10.2018. године делимично је усвојен тужбени захтев, па су обавезани тужени да тужиоцу за тражени период на име трошкова за исхрану у току рада и на име регреса за коришћење годишњег одмора солидарно исплате износе наведене у изреци пресуде са припадајућом законском затезном каматом, као и износе на име обрачунате законске затезне камате. Тужени ВВ је обавезан да тужиоцу за назначени период на име трошкова за исхрану у току рада и на име трошкова за регрес за коришћење годишњег одмора исплати досуђене износе са законском затезном каматом, као и износе на име обрачунате законске затезне камате. Одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени ББ да солидарно са туженим ВВ за назначени период исплати на име трошкова за исхрану у току рада и на име трошкова за регрес за коришћење годишњег одмора наведене износе са траженом законском затезном каматом, те је одбијен и

захтев за исплату законске затезне камате на име трошкова за исхрану у току рада за наведене периоде и на име регреса за коришћење годишњег одмора. Тужени су обавезани да тужиоцу солидарно надокнаде трошкове поступка у досуђеном износу са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате и одбијен је предлог тужиоца за ослобађање од плаћања судских такси.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж1 183/19 од 13.05.2019. године одбио као неосноване жалбе тужених и потврдио првостепену пресуду.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени су благовремено преко пуномоћника изјавили ревизије позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 55/14) због погрешне примене материјалног права, а ради потребе уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављених ревизија на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...55/14), Врховни касациони суд је оценио да нема места одлучивању о ревизијама као изузетно дозвољеним, у смислу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана или новог тумачења права, имајући у виду став изражен у пресудама овог суда, донетим у истоветним чињенично правним споровима, због чега судске одлуке приложене уз ревизију не оправдавају потребу одлучивања о ревизији ни ради уједначавања судске праксе.

Испитујући дозвољеност ревизија у смислу члана 410. став 2. тача 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизије нису дозвољене.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према ком члану ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 13.02.2018. године, а правноснажна другостепена пресуда против које су ревизије изјављене је донета 13.05.2019. године.

Како вредност предмета спора побијеног дела очигледно не прелази граничну вредност за дозвољеност ревизије од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизије нису дозвољене на основу цитиране одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Одлука о трошковима поступка донета је применом чл. 165. став 1. у вези чл. 153. ст. 1 ЗПП, према успеху у наведеном поступку .

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић